

SĂ GRĂBIM

RITMUL TREIERIȘULUI

Cifre de seamă în producția de grâu

Se stringe recolta celei mai răspândite culturi cerealiere pamfificabile din țara noastră — grâul. Seceratul este aproape terminat și în regiunile din nordul țării. Acum se treieră din plin.

Producții bogate se obțin în toate regiunile țării: peste 2.100 kg. de grâu la hectar au realizat la recolta treierată gospodăriile de stat din regiunea Suceava, peste 2.000 kg. cele din regiunea Oradea, 1.900 kg. cele din regiunea București, Bacău, Ploiești. Producții între 1.500—2.500 kg. și chiar mai mari string majoritatea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole. Recolte mari obțin și țărani muncitori cu gospodării individuale. Aceste rezultate arată că oamenii muncii de pe ogorele înaldeplesc cu succes sarcinile trasate de Congresul al II-lea al partidului ca în anul 1963 să se

ajungă la o suprafață cultivată de 3.500.000 ha. și la o producție totală de 5.500.000 tone de grâu și secară.

Creșterea producției la grâu se datorează folosirii mai bune a condițiilor naturale prin extinderea în cultură a soiurilor raionale de mare productivitate, folosirii unor mari cantități de îngrășăminte naturale și chimice aplicate la această cultură, extinderii mecanizării lucrărilor agricole și mai ales extinderii culturii grâului în sectorul socialist de stat și sectorul cooperatist-socialist, care au cultivat în acest an o suprafață de 1.050.000 ha. cu grâu și secară. În acest an cultura grâului și secarei a ocupat o suprafață de circa 3.122.000 ha., cu 56.000 ha. mai mult decât în anul 1956. Producțiile obținute până acum fac să se întrevadă că va fi depășită

producția anului 1953 la grâu, cind s-a realizat o producție globală de 3.963.900 tone, cea mai mare producție după cel de-al doilea război mondial.

Se mândresc... cu succesele vecinilor

CRĂIOVA (de la corespondenții noștri). — Aria satului Popeni din comuna Branjești, raionul Craiova gem de otuzi. Un cetățean își treieră otuzi. Schimb câteva vorbe cu responsabilul ariei, Constantin Epure.

— Abia otuzi îl treieră? — Da! Dar se treieră și otzi și grâu. Asem necasuri.

Nu apucă săși termine bine otuzii, că batosa se opri.

— De ce? — Întreabă mirat.

— Nu e un lucru nou pentru noi!

M-am dus să vorbesc cu mecanizatorul de la S.M.T. Circea, care deservesc aria.

Batozarul Vasile Lefter, șeful brigăzii, Dumitru Diju și Emil Stănescu, elev al Școlii profesionale de tractoriști din Bălș au întâlnit undeva, în apropierea tractorului și s-au privit lung, întrebători.

— Nu stătem noi de vină, ci uzina electrică din Craiova! Nu ne dă curent suficient. Avem un electromotor și nu-l putem folosi. Aria ar trebui să fie electricificată, dar...

— Și după lungi pledării se apucă să facă legătura cu rețeaua electrică. Batoza începu să funcționeze. Snopii dispăreau în coș cu rezonanță uimitoare. Un zgomot supărător venea însă de la electromotor. Siguranța se arse și totul trecu în împărțirea liniștii. Electromotorul fusese montat prost. Pentru reparare, în locul unor scule corespunzătoare au intrat în funcție ciocanul și dalta care n-au rezolvat nimic. Supărați, băieții au montat din nou tractorul. Uzina electrică era desigur doar un motiv.

M-am interesat cât trebuie să treieră batosa zilnic. Am aflat că 14.000 kg. și că batosa doar 9-10-11.000 kg. la zi și taveori 14-15.000 kg. Nu m-am mirat.

— Griul a de vină — îmi ex-

„Ultima seară de adio“

La Galați, circul particular „Frații Crețu“ se produce în „ultima seară de adio“. După două luni și ceva în care a schimbat opt programe „complet noi“ cu „numere de senzație“ și „rîs cu lacrimi“.

În ultimele două săptămâni, direcțiunea circuitului, a folosit pentru asigurarea succesului de casă, argumente irezistibile, tipărite cu majuscula: „Azi, ultima seară de adio“.

„După trecerea celor două săptămâni, un contra afiș, la fel de majuscul, umplea orașul: „La cererea insistată a publicului, circul „Frații Crețu“ mai rămâne excepțional, o săptămână de adio, în această localitate“.

Pentru astăzi, duminică seară, ultima de adio, un supliment de afiș dă garanții localnicilor. Pe el scrie: „IREVOGABIL“.

plăci responsabil brigăzii de tractoriști. E prea sărac, mai mult paie.

Așa să fie? Am luat la întâmplare a femeie care nu a avut posibilitatea să mearcă pământul în condiții agricole optime. Ue pe 1,75 hectare realizează 3.570 kg. grâu, adică mai mult de 2.000 kg. la hectar.

— Știi, uzina electrică... se fâșiește responsabil. Dacă ureși mergeți în comuna Podari. Acolo am doi oameni din brigadă. Ei bat zilnic peste 25.000 kg. în loc de 11.000 kg.

Avea dreptate. Batozarul Constantin Dumitrescu și elevul tractorist Tudor Mitru treieraseră tot grâul întovărășirilor și destul de mult din cel al țărănilor cu gospodării individuale. Aria electrică, electromotorul „ceas“.

E oare o soluție să te împănesezi cu succesele vecinilor? Mai ales că aici sînt aceleași condiții, ba mai mult: încă un om în plus. Atunci de ce merge treaba prost?

ION TEOHARIDE

Pentru odihna oamenilor muncii

Noua stațiune climaterică Bilbor

Au multă grimă...
N-au în schimb pic de umor.
„Intratele“ lor comice (termenul intrată provine din latinizarea prin traducere și indulgență a lui „entré“) par mușcăte.

Glumete seamănă cu laptele întreg cu apă.
Indigerabil! Anacronice și... vulgare!!

Dol clooni se ceartă. Unul din ei, în momentul critic, împotriva mla celulată:

— Ai mîdă, iubitu!e, sînt mamă de copți (??) „Am gase pistă acasă...“

Incalificabil! Calificativul absurd, de prost gust, pentru asemenea și alte multe poante, păcătuțe prin indulgență.

Dar numărul de succese, abia urma. Athletic de salon în excușia lui Petrică, originar din Galați. Petrică e mărșălet, sușchiulos, excesiv simțăreț. Face pași de gimnastică, mișcă mîndru cu două greutateți și strigă laolac: „Tineret, dezvoltă-ți mușchii!“

În timpul acestei orchestre se delectează cu „Ciocolată“ pe care o face insuportabil de amărâie tocmai în ultima seară de adio...

VALERIU LAZAROV

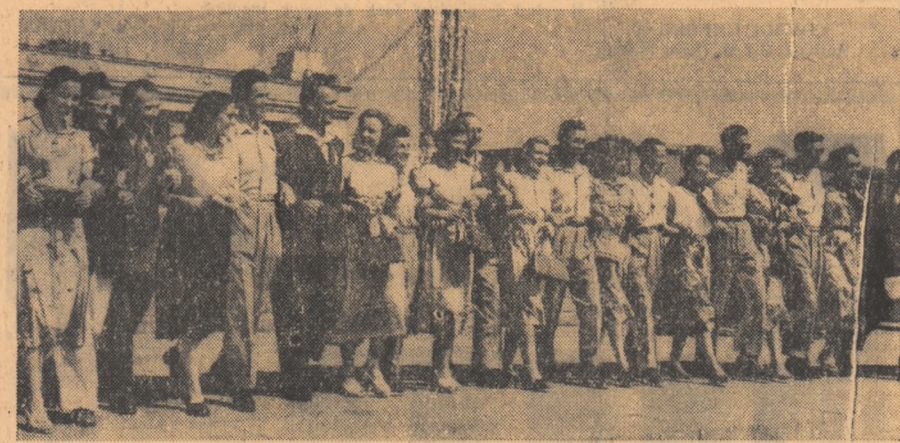
Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2566

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 7 august 1957

Un grup de tineri delegați la Festival în parcul „Gorki“ din Moscova

CRONICA FESTIVALULUI

Un strălucit succes al corului Ansamblului U.T.M.

Printre succesele de seamă re-purtate de artiștii noștri la Moscova, se află și premiul I — prima strigare cucerit de corul ansamblului U.T.M.

— Dacă nu greșesc am auzit acest cor rominesc la București acum patru ani. Dacă este așa apoi corul acesta a făcut progrese fantastice și a câștigat premiul I cu punctajul cel mai mare obținut la acest concurs. Corul a cântat un program bun și dificil. Membrii corului au nu numai voci foarte frumoase, dar, ceea ce pentru mine înseamnă și mai mult, cîntă cu înimă fremătănt de bucurie, cu totul devotați cauzei lor. Corul este foarte disciplinat. Dirijorul Marin Constantin este un excelent conducător și un eminent educator al corului. Corul știe să cînte fortissimo fără să țipe. Scotele cel mai frumos pianissimo și are un ritm precis și viu. Bineînțeles se găsește și cite ceva de critică. La „Madona mia cara“ de Lasso, lipseau efectele de ecou, diferitele grupe de voci ar fi putut să sune și mai echilibrat luate fiecare în parte: vorbii în special ar fi putut să încerce să se contopească mai mult — mai ales la forte. Compozițiile rominesci erau poate prea mult construite pe baza imitării orchestrei. Dar de exemplu, piesa pentru cor de Șostakoviici a fost executată cum nu pot să-mi închipuic că s-ar putea cînta mai bine.

Pentru mine, ca președinte al juriului pentru cor, înseamnă o bucurie mare și deosebită de a putea înmîna corului binemeritatul premiu I.

Felicit de toată inima pe toți membrii corului în parte, pe dirijorul Marin Constantin, poporul român, pentru care nutresc o dragoste atît de mare“.

Sînt 12 ani de atunci...

Dimineața am privit fila de calendar și aducerea aminte ne-au năpădit. Nu sînt decît 12 ani de atunci. La Hiroșima, viața se scurgea cu intensitate normală. Nimic nu trăda ceva deosebit. Oamenii umpleau magazinele, călătoreau cu tramvaul, străbăteau străzile. Peisaj cotidian.

Tetsușio Kiyotane se cutremura sub povara amintirilor. Povestește — pentru a cîta oară? — tragedia Hiroșimei. Își amintește totul. N-a uitat nimic. Fiecare amîntînt și s-a întipărit în minte — rană care nu se va cicatriza nicodată.

Pînă și acum vede avionul american care s-a rotit deasupra orașului. Era o pasăre de pradă. Avionul a dispărut dar liniștea n-a durat decît o clipă. Un alt avion și-a făcut apariția. Acesta avea în trupul său încărcătura fatală. Atunci,

E. OBERST

(Continuarea în pag. 3-a)

Propunerile muncitorilor — important izvor de venituri

Intreprinderilor care au trecut la faza aplicării experimentale a sistemului îmbunătățit de salarizare, li s-au alăturat, începînd de la 1 august, și fabrica de hîrtie și celuloză „Steaua Roșie“ Bacău.

Cu cîteva zile în urmă un redactor al ziarului nostru a avut o convorbire pe această temă cu tovarășul inginer Ion Chivu, directorul fabricii.

INTREBARE: Vă rugăm să ne vorbiți despre modul în care aplicarea sistemului îmbunătățit de salarizare va duce la sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost?

RASPUNS: Analizarea situației existente în fabrică ne-a făcut să constatăm că avem numeroase rezerve de sporire a productivității muncii și reducerea prețului de cost. De la inginerii și tehnicienii consultați ne-au venit, cei-i drept, 40 de propuneri care totuși nu ne garantau o sporire simțitoare a productivității muncii. Bazîndu-ne pe faptul că muncitorii sînt acei care cunosc tainic fiecare loc de muncă, și rezervele existente, am trecut deci la antrenarea întregului colectiv de muncitori în acțiunea

De vorbă cu tov. ing. Ion Chivu, director al fabricii de hîrtie și celuloză „Steaua Roșie“ Bacău

descoperirii și valorificării resurselor interne existente în fabrica noastră. Un prim rezultat al acestui fapt îl constituie cele 150 de propuneri care ne-au venit.

Aș vrea să evidențiez cîteva propuneri valoroase. Pînă acum reparatiile mici la mașini — chiar și strîngerea unei piulițe — se făceau de către atelierul nostru central de reparații. Muncitorii au sugerat înlocuirea acestor reparații să fie făcute de către lucrătorii de la mașină. În acest scop am și repartizat sculele necesare. Aplicarea acestui procedeu va face posibilă economisirea, în 6 luni de zile, a unei sume de 300.000 lei. Tov. Strbu Mihai, muncitor la toacărilor de lemn, a propus să mărim cantitatea de sîpci pentru celuloză. Am făcut unele mici adaptări și vom economisi într-o jumătate de an peste 126.000 lei. Importanța acestei propuneri crește cu atît mai mult cîtă ne girădim că ea duce la economisirea

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST

„HEI RUP“

Despre tinerii care cu muncii la Bumbești-Livezeni, mi-ans amintit într-una din zilele trecute cînd străbăteam drumul de piatră spre Paring. Atunci cînd am auzit din față undeva printre pomii strigății „Hei rup“ am găsit aici, în mijlocul munților Paring, un grup de elevi și tineri magi ai brigăzilor din Bumbești-Livezeni. Sînt tineri și tinerice: muncitori, elevi, studenți care în timpul lor liber au venit pentru 10-15 zile să lucreze voluntar pe acest șantier regional al tineretului. În fața lor se afla un grup de elevi: Cirtocă Ileana. Ceau Ana din Sebeș alături de care muncesc cu spor tinerii Pui Serafim și de la Lona, Albu Alexandru și Saralor Iosif de la I.R.U.M.P. Șef de brigadă este Ion Petreșan, ceva mai rășorit ca statură decît ceilalți care atunci grei din străgînd de binele țării au venit să lucreze pe acest șantier voluntar. Acum, în ziua zilei de 23 August se lucrează la o șosea care va merge pînă la locul unde se va construi o mărșărie casă de odihnă pentru mîinii Văii Iuliu. Cum însă împrejurimile sînt bune pentru sportul de iarnă se amenajază și un

schilșit ce va transporta în circuit Paringului pe iubitorii acestui sport. Alături de tinerii localnici pe acest șantier au lucrat timp de 10 zile și studenții de la toate centrele universitare din țară care, terminîndu-și practica efectuată la minele din Valea Iuliu, au venit să-i sprijine pe tinerii brigăzilor voluntari ai șantierului nr. 1 Petroșani.

Cînd am ajuns la tabără, unde în cîteva zile au și fost înălțate dormitoare, cantină, magazii, scule și materiale, studenții se pregăteau de plecare. Își îndeplîniseră angajamentul și sutele de metri de șosea nouă ce se profilează pe coasta muntelui stau mîndri. În ziua respectivă tinerii au să primească carnetele de brigădieri. Intorși în facultăți, studenții Gheorghe Constantin, Ena Virgil, Emil Ciocă, Mihai Roman și ceilalți se vor putea mîndri nu numai cu carnetul de practică ci și cu carnetul roșu de brigadier al muncii voluntare. Pe carnetele lor se află semnătura comandantului de șantier Vasile Lungu. Este același Vasile Lungu care în urmă cu 10 ani bătea cu strîncăpîn în stîncă Bumbeștilor strigînd „Hei rup“.

GH. ANGELESCU

ACUM 40 DE ANI — EROICUL MĂRĂȘEȘTI

La 6 august s-au împlinit 40 de ani de la istorica bătălie de la Mărășești. Cu acest prilej, la impresionantul Mausoleu de la Mărășești al eroilor primului război mondial a avut loc o solemnitate consacrată acestui eveniment.

La Mausoleu, în jurul căruia erau arborate drapelul romine, franceze și sovietice au venit din primele ore ale dimineții mii de oameni — veterani ai primului război mondial, generali, ofițeri și ostași, locuitorii din împrejurimi.

La ora 10,40 sosește generalul colonel Leonit Sălișan, ministrul Forțelor Armate ale R.P. Romine, general de armată în rezervă C. Vasiliu Rășcanu, președintele Comitetului pentru organizarea aniversării a 40 de ani de la bătălia de la Mărășești și membrii comitetului, general de corp de armată în rezervă Victor Petlin, conducătorul delegației fostilor combatanți francezi și membrii delegației, Al. Lăzăreanu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, M. Bălanescu, ministrul R.P. Romine în Franța, Traian Micu, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Au asistat Jean Decluy, însărcinat cu afaceri ad interim al Franței la București, A. F. Kabanov, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice, A. N. Gonceacur, secretar și V. V. Pușkin, atașat al Ambasadei Uniunii Sovietice.

Au fost de față atașai militari ai U.R.S.S., general maior I. P. Juravlev; Angliei — colonel J. A. Mars; R. Cehoslovace — colonel Miloslav Hupke; Turciei — colonel Hamza Gurgur; grp. cpt. J. W. Appleton, atașat al aerului al Angliei; R. P. Polone — colonel Roman Șepcanic; R. P. Ungare — colonel Lajos Solt; R. P. Chineze — locotenent colonel Melun-șie; Franței — locotenent colonel L. H. Helgouach; locotenent colonel Nahit Ozgur, atașat al aerului al Turciei, R.P.F. Iugoslavia — locotenent colonel Edo Bohinec.

O companie de onoare a dat onorul.

Au fost intonate Imnurile de Stat ale Republicii Populare Romine, Republicii Franceze și Uniunii Sovietice.

A luat cuvîntul general locotenent C. Verdeș, membru al Comitetului pentru organizarea a 40

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

de ani de la bătălia de la Mărășești.

Și 40 de ani de cînd pe aceste locuri unda ne-am întîlnit astăzi

(Continuarea în pag. 3-a)

Colectivul fabricii de țabă-cărie și încălțăminte „Flacăra Roșie“ din Capitală a început de curînd să producă un nou model de pantofi bărbătești flexibili. Acest model este ușor și de o calitate superioară celui cîștigat pe braț. Pe semestrul I al anului planul global a fost îndeplinit și depășit în proporție de 105,97 la sută.

În fotografie: ALEXANDRIANA LĂPĂIESCU lucrînd la uscare încălțămînt. Ea dă lunar peste plan peste 400 perechi pantofi.

Primul festival al tineretului din orașul București

În cinstea celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova, va avea loc în ziua de joi, 8 august 1957, la orele 16,30, pe stadionul „Republicii“, deschiderea primului festival al tineretului din orașul București.

În program figurează: defilarea sportivilor și a formațiilor artistice, cuvîntul de deschidere și ridicarea drapelului și fîcliei Festivalului, competiții de atletism, apoi se va disputa un meci de fotbal între echipele Progresul-București — Selecționata Atenei.

În pauza meciului de fotbal va avea loc o cursă ciclistă cu circuit închis.

Accesul în incinta stadionului — pînă la orele 16.

Festivalul va continua în zilele de 9, 10 și 11 august.

Un „aldămaș“

Personalul mergea spre Orașuța. În vagon, puțină lume.

Ici, colo, pe cite o bancă, cite un om. Un cetățean ce ședea lîngă ușa, își schimba locul și se așeză în fața unui ofițer.

— Dacă nu-ți este cu supărare, aș vrea să te întreb ceva. Ofițerul ridică puștea din paginile cărții. Omul din fața sa era îmbrăcat modest. Pantaloni strîmți — un fel de țătari — o haină de doc peste fundul vagonului. Un pescar agățat un șorț.

— Da, te ascult — începu ofițerul.

— Aș vrea să te întreb — ești om învătăț — cum ce so învătăț în școala profesională de artă decorativă? Ce ieși de acolo?

— Un lucrător de artă decorativă. Pictor, modelator, sculptor... Dar de ce întrebă?

— Băiatul meu da examen să intre aici. Acum eîn de la Timișoara la școala de artă decorativă, dacă o știți dumneata. Am fost să depun niște acte.

— Bine, dar ia spune-mi, de unde ești?

— Din Nicolăiești.

— Păi atunci de ce nu-ți dai fiicăul la o școală mai apropiată? La Orașuța, sau la Anina.

— E o poezie. Băntul a terminat la Rădești ciclul doi. La noi nu este decît ciclul unu. După ce a terminat anul, directorul școlii mi-a zis: „Băiatul dumitale are talent la desen. Să-l trimitem la raion, la Orașuța, ca să meargă la o școală specială“. Eu căzusem că ignea — ignea Loga îl cheamă — că băiatul meu zăgărește bine chipurile. Și, așa a ajuns la raion. De acolo, tovarășii care se ocupă de școli, l-au trimis la Timișoara, la școala de care-ți spuneam.

Mi-au zis toți și directorul și tovarășii de raion: „Să-l dăm la școala de artă decorativă fiindcă are talent“.

— Și atunci ce te nemulțumeste?

— Știu eu... E drept că are mincare și euzare pe gratis. Ba, mi-a spus secretarul școlii, tovarășul... am uitat, că dădă băiatul crucește cu medii marce ca mișă și burdă. Și nevastă mea e bucurată, dar vorba e, ce fel de școală este asta, ce țese din ea? Eu, spun drept, nu prea știu ce-ai „arta decorativă“.

— Fii liniștit! E o școală bună. Și dacă băiatul are talent poate să meargă mai tîrziu și la institutul la București.

— Unde?

— La Institut, la București.

Să învețe mai mult și să devină un pictor sau un sculptor mare.

— Omul cu șorțul s-a reîntors la vechiul loc. A stat acolo un timp. A cercat cu atenție ziarul și apoi a plecat spre fundul vagonului. Un pescar — judecînd că cele trei undiți îi dă această meserie — l-a pîștit să șadă alături. Omul nostru a început să vorbească despre același lucru. Cum că feciorul lui are talent, e la o școală de artă decorativă etc.

Pescarul l-a liniștit cu grațitate.

— E o școală specială frate! — zise el.

— Omul cu șorțul s-a așezat apoi pe rînd lîngă un celerist, lîngă o femeie în cîrșă, lîngă un cetățean cu halonside și un băiat de hîrtie — un pescar — judecînd că cele trei undiți îi dă această meserie — l-a pîștit să șadă alături. Omul nostru a început să vorbească despre același lucru. Cum că feciorul lui are talent, e la o școală de artă decorativă etc.

Pescarul l-a liniștit cu grațitate.

— E o școală specială frate! — zise el.

— Omul cu șorțul s-a așezat apoi pe rînd lîngă un celerist, lîngă o femeie în cîrșă, lîngă un cetățean cu halonside și un băiat de hîrtie — un pescar — judecînd că cele trei undiți îi dă această meserie — l-a pîștit să șadă alături. Omul nostru a început să vorbească despre același lucru. Cum că feciorul lui are talent, e la o școală de artă decorativă etc.

Pescarul l-a liniștit cu grațitate.

— E o școală specială frate! — zise el.

— Omul cu șorțul s-a așezat apoi pe rînd lîngă un celerist, lîngă o femeie în cîrșă, lîngă un cetățean cu halonside și un băiat de hîrtie — un pescar — judecînd că cele trei undiți îi dă această meserie — l-a pîștit să șadă alături. Omul nostru a început să vorbească despre același lucru. Cum că feciorul lui are talent, e la o școală de artă decorativă etc.

Pescarul l-a liniștit cu grațitate.

— E o școală specială frate! — zise el.

— Omul cu șorțul s-a așezat apoi pe rînd lîngă un celerist, lîngă o femeie în cîrșă, lîngă un cetățean cu halonside și un băiat de hîrtie — un pescar — judecînd că cele trei undiți îi dă această meserie — l-a pîștit să șadă alături. Omul nostru a început să vorbească despre același lucru. Cum că feciorul lui are talent, e la o școală de artă decorativă etc.

Pescarul l-a liniștit cu grațitate.

— E o școală specială frate! — zise el.

O viață de om

Din păcate, pentru unii noștri de „aventură” ascunde un drum de amoralitate. Poate pentru că prea s-au împerecheat, în trecut, într-un mod mai mult decât nefertit, cățile de aventuri cu elucubrările din serie color „15 lei”.

Cert este că — să mă ierte onorabilii mei editori ai comicurilor — în România, abia în zilele noastre cărțile de aventuri cunosc reala prețuire. (Colecțiile Editurii Tineretului sau mături).

Și pentru că sîntem într-o discuție semicongruentă, greșită este și concepția după care monografiile științifice exclud biografiile așa zis „romantice”.

Prin primul rînd, comparația poate întotdeauna proteza. Și apoi, poate că și în această privință, un anume rol îl joacă eronata părere asupra aventurosului.

În fond, lupta conspirativă dusă în ilegalitate de un comunist nu imprimă vieții acestuia un pronunțat caracter romantic? Acțiunile revoluționare împlinite cu dejucarea urmărilor epocilor Siguranței nu constituie adevărate aventuri?

Vasile Tudose a fost un astfel de comunist. Viața lui — adevărată viață de om — e și romantică și plină de aventuri și renunțări, de înfringeri și victorii, pe frontul luptei pentru viață. Cînd paginile lui M. Mihalache, tînarul cititor triage și sărbătorile în stilul de mai, și răspîndirea de manifeste și momente din luptele de la Grivița și chinuția viații conspirative. Și mai află tînarul cititor o noțiune pe care — din fericire — n-are cum s-o cunoască altfel: face cunoștință cu „chestorul”.

GR. PANĂ

*) M. Mihalache — „O viață de om” — Editura Tineretului.

Să discutăm despre TINEREȚE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

O lecție binemeritată

Dragă redacție,

Urmăresc de la început în paginile ziarului nostru discuțiile despre „Tinerete — educație — răspundere”. Poate că nu s-a încercat să scrie redacția păreri mele, dacă în ziarul din 9 iulie n-ar fi apărut articolul „Ce să-i răspund?”

Intimpărea face să-l cunosc pe tînarul Ludovic Roman, autorul scrisorii. Cu anul în urmă, el era elev la Școala profesională de exploatare și industrializare a lemnului din micul orășel de munte Sighet. Griji pe care i-o acordase statul, tovarășul Roman a știut să-i răspundă cu străduțiile sale deosebite la învățătură. După absolvirea școlii el a devenit un muncitor bine calificat.

Îi plăcea, de pe cînd era elev încă, să observe lucrurile mai interesante din jurul său și să-și încerce până, fiind corespondent de presă, întrucît avea reale aptitudini pentru ziaristică a fost promovată ca membru al redacției ziarului „Viața Liberă” din Sighet. Cu ajutorul colectivului de muncă în scurtă vreme ajunge un ziarist apreciat.

Pe vremea aceea tovarășul Roman făcea mult la Elena Munteanu, muncitoare la C.F.R.-de-pou Sighet. Se părea că nu e vorba de un sentiment trecător și de declarații mincinoase. După puțin timp cei doi tineri s-au căsătorit și erau foarte fericiți. Tot împreună ar fi și azi dacă n-ar fi intervenit diverși „prieten”, rușe și mai ales mătușile tovarășului Roman.

Toți acești membri ai „consiliului de familie” și „prieteni” i-au împulsat capul tînarului Roman, reproșându-i că s-a căsătorit cu o fată incultă care-l compromite pe el, ziarist talentat. Ludovic Roman a căzut ușor pradă acestor concepții in-

vechite și s-a despărțit de soție. Ca să-și adăptă probabil regretele o pomegeste chiar în discuțiile cu alții oameni. Elena Munteanu nu s-a crampnat de el; a înțeles că s-a înșelat și s-a întors în producție (soțul ei o obligă să părăsească munca imediat după căsătorie).

Părinții tovarășului Roman, oameni cinstiti, harnici și muncitori, o îndrăgiseră pe Elena Munteanu și au fost bucuși s-o primească în familia lor; totuși nu și-au împiedicat feciorul să o părăsească. Oare n-ar fi putut el să-și ajute soția să învețe, să o aducă la nivelul lui așa cum se cuvine unei tovarășe de viață? Cu pregătirea lui putea s-o facă, mai ales că fata era și ea capabilă și demnă să stea alături de el.

Toate acestea au trecut însă. Și viața i-a servit lui Roman o lecție. Punct cu punct, el trece acum prin situații identice cu cele prin care a trecut fosta lui soție.

Ludovic Roman s-a îndrăgostit la Zalău de Virginia Isculescu. Poate că a avut pentru ea sentimente sincere; dar iată că părinții fetei, prietenii ei, au găsit că cei doi tineri nu se potrivește.

Acum, tovarășul Roman întreabă ziarul, cititorii, ce să-i răspundă Virginiei care i-a înșelat dragostea lui. Eu l-aș întreba: ce i-ar răspunde el Elenei Munteanu? Oare nu este și el vinovat pentru zdrobirea sentimentelor unui om, pentru o umilțită cu nimic meritată?

Eu sint activist U.T.M., lucrez numai între tineri și socot că fiecare tînar, fiecare om, fie el prieten sau părinte răspunde în fața societății de educația tineretului nostru. Nu ne poate fi indiferentă soarta unei căsnici, nu putem s-o lășăm să fie îngropată în concepții vechi.

E dureros ce i s-a întimplat lui Ludovic Roman dar nu trebuie să uite nici el că, față de fosta lui soție, a procedat identic ca actualul lui logodnic. În orice caz, față de cum s-a purtat el, n-are de ce s-o privească ca pe o vinovată. Cel mai bun lucru pe care l-ar putea face ar fi să învețe din această lecție — și nu numai el, ci toți oamenii tineri.

COVACI GEORGHIE Activist U.T.M., Satu Mare

Fațada Teatrului de stat din Galați, nou clădit

„Detalii”

Calamitate de cartier

M-am trezit brusc: capul îmi zăcea ca un stup de albine, în urechii mi vibrau zgomote infernale.

Am încercat îndată să văd de unde vine pericolul; cui îi aparține bubuluit acela groznic, dublat de pipăul unei ființe sugrumate.

M-am aruncat privirea pe ceas: era aproape miezul nopții. Din stradă năvălea în camere, valuri, valuri, bubulitură unui escadron de tomboane.

M-am culcat din nou, am băgat capul sub pernă, m-am astupat urechile și... am sărit ca ars.

Era de neuporiat. Era ceva demonic! În câteva clipe eram echiportat în aer alergat în stradă. Calamitatea venea din grădina Casei raionale de cultură „N. Bălcescu”. Abia cînd am ajuns acolo mi-am dat seama că m-am înșelat amar, că am făcut o confuzie de neîngăduit subapreciind puterea de afirmare a orchestrei susnumitei instituții.

M-am recules gîndurile și m-am întors în camera mea. Știam că în fiecare simțată și duminică noaptea cartierul are a ota de pătim de pe urma „activității” acestei orchestre. Dar de data aceasta era luni...

Cine știe, m-am gîndit eu, so fi schimbă „programul”.

Am plecat deci în recunoaștere la locul eu preciza și mi-a fost dat să văd un tablou de apocalipsă:

O semi-umbră penibilă în care un grup de tineri făceau niște grimase inexplicabile — „dansau”, pe preciza desigur directorul Băjenaru — în gemetele unei biete tabe chinuie, care era izbită ea o minge de fotbal de la „internațional”. O trompetă urla turbată. Pe semne de aici venea ceea ce înțai sugrumate...

Am căutat să-l văd în prosina directorului amintit Casa raionale de cultură.

Instalat la ultimul etaj al clădirii, directorul Vasile Băjenaru a dat din umeri:

— Ce să le fac, sint tineri. Sîntei probabil din cartier.

Și cu un ton foarte liniștit a continuat:

— Știu, am primit multe sesizări de la ziar... Dar ce să le faci, înțelegeți, sint tineri... Apoi cu un aer de revoltă:

— Nu înțeleg de ce nu se sesizează nimeni de scandalul pe care îl produce restaurantul „Parcul primăriei” de alături? Pe ei de ce nu-i aude nimeni, de ce?

— Într-adevăr, de ce? De ce permite Milizia Capitală ca un grup de oameni, lipsiți de bun simț, să-și bută joc de un cartier întreg? De ce nu respectă „bun-simț” de la Casa raionale de cultură „N. Bălcescu” — care aneori seamănă mai curînd a bodogă — liniștea orașului? Și cred că se curvine un răspuns și la întrebarea lui V. Băjenaru!

M. ZAMFIR

In atenția pietonilor... motorizați

Soseaua națională București-Ploiești. Km. 24. Aici se poate găsi, fixat cu trănănie în pămînt, un splendid panou în două culori, menit să contribuie la instruirea cetățenului.

Panoul se adresează, cu un titlu în majuscule, omului care merge pe jos, pietonului. Să citim deci:

PIETONI! PENTRU A VA APARA VIAȚA DE ACCIDENTE NU STAȚI ÎN PICIOARE ÎN TIMPUL CALĂTORIEI CU AUTOVEHICULELE.

Enigmatică frază! Omul care merge pe jos nu sta în picioare, în masină! Să fie vorba numai de autoturisme? Înaintur nu stai în picioare numai dacă nu găsești loc pe scun. Să se refere a-

cest îndemn la pietonii care circula cu... camionul? Sau să fi văzut autorul suscitatul a mersul mai departe ca mișca, el reținindu-se la psihologia de pieton, care, lasindu-și amprenta asupra acestuia, îl obligă să stea în picioare și cînd se află în mașină? În acest caz, să-mi fie permis o sugestie: afișe cu acest conținut să fie prinse în interiorul autovehiculelor, pietonul aflându-se înaintur neputînd să le desceadă din goana mașinii.

Panoul continuă cu sfaturi pentru pietoni, povățuindu-i să nu urce și să nu coboare din mersul autovehiculelor, să nu călătorească doapă bagajelor. Pentru respectarea simetriei s-ar putea fixa pe partea cealaltă a șoselei un panou prin care aflăi într-o călătorie cu autovehiculul să fie îndrumați să nu circule pe partea carosabilă și să traverseze cînd stopul indicat liber...

Considerînd că am făcut suficiente observații critice, nu puțin deocînd s-a încheiem, în spiritul indicațiilor de pe panou, conchizînd o viață cu Farfuridi: ori să se revizuiască, ori să se schimbe nimic; ori să nu se revizuiască, ori să se schimbe pe ici pe colo, și anume în punctele esențiale.

L. P.

„Alpinism” la domiciliu „NAȚIONALUL” — LA VENEȚIA

În strălucit pavilionul 18... apartamentul 3. Am bătut la ușă. Gazda, mînerul Gb. Neur, m-a întimplat zîmbitor. — Eu... să stăpînesci sănătosa noua locuință, i-am zis eu. — Multumesc, multumesc. E într-adevăr frumoasă, dar, în dormitor e jale. — Cum e jale, nu-i terminat? — Ba da, dar parchetul... — Asta-l foarte bine. — Bine pe dracu. Toată mobila mi s-a ridicat în sus. — Nu-i bună mobila? — Mobila e bună, dar parchetul atît la mine, cit și la ceilalți vecini, s-a ridicat în sus de pot face „alpinism” la domiciliu. — De ce nu se repară? — E o poveste lungă. În urmă cu cîteva luni cînd am apărut aceste rîdicături, m-am dus la secția gospodărie și locuințe a administrației I. C. Petru. De aici am fost trimis la șanțierul de construcții care a făcut locuințele. Acesta m-a trimis înapoi la secția gospodărie și locuințe ca aceasta din urmă să mă trîmită din nou la șanțier. Și uite așa am umblat pe drumuri fără rezultat. Ce or li avînd de gînd să facă de acum încolo?

V. CATANA muncitor

La conferința de presă care a avut loc ieri, la Casa ziaristilor, membri ai colectivului Teatrului Național „I. L. Caragiale” din București, dramaturgi și critici de teatru, au împărtășit din impresiile lor, despre succesul și primirea artiștilor romîni la Biennale de la Veneția în cadrul festivalului Goldoni. Au luat cuvîntul Paul Cornea, director general în Ministerul Învățămîntului și Culturii, Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale”, criticul Horia Dileanu, scriitorul Aurel Baranga, maestrul Sică Alexandrescu, regișorul P. W. Siegfried de Goldoni, W. Siegfried, actorul Niki Atanasiu etc.

Toți vorbitorii au subliniat faptul că spectacolul prezentat de artiștii romîni a fost cel mai bun, apreciat de atare de către critici și ziaristi italieni notorii, ca Bragaglia, Antonini și alții. Întreaga presă italiană, radioul au vorbit elogios despre măiestria actoricească a artiștilor noștri. La plecare în Italia, poporul nostru a dat un gir de bun augur artiștilor de la Național, pe care aceștia nu l-au desmintit.

Publicul italian, care la început a primit artiștii romîni nu fără politeză, dar curcuz „obșnuit”, a fost entuziasmat spectator din timpul reprezentațiilor. Repetiția generală — a spus tot, Ion Marin Sadoveanu — a fost un adevărat spectacol la care a participat un public restrîns, dar riguros: ziaristi și critici tîmăși ai Italiei. La sfîrșitul spectacolului s-au ridicat în picioare, ne-am strîns cârduros minile... Am simțit în de-atunci succesul nostru în cadrul Biennalei.

S-a arătat apoi că la spectacol a fost aplaudat rînd pe rînd de corul — rupt pară din ambianța grădiniilor Veneției, după cum amintea Niki Atanasiu — apoi actorii, înca la apariție, fiecare în parte. Cortina s-a ridicat de 15-20 de ori, în aplauzele furtunoase ale asistentei în picioare.

Ovații, triumf... Oare faptul că la cel deal doilea spectacol cu „Bădăranii”, — care a fost prezentat într-o grădină, pe timp de ploaie și spectatorii au rămas mai departe, acoperindu-și capetele cu șaluri, — a fost mai departe, directorul Teatrului Național, o fotografie înmănată de care a avea cea mai de preț amintire din partea renumitei actrițe Eleonora Duse.

Referatul prezentat la Congres de la Veneția, care a fost urmat de o mare atenție și au stîmrit comentarii aprinse.

Deosebit de elocvent, pentru măiestria noastră scenică, este și gestul lui Adolfo Zalgotti, organizatorul Festivalului Goldoni, care a oferit lui Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național, o fotografie înmănată de care a avea cea mai de preț amintire din partea renumitei actrițe Eleonora Duse.

Referatul prezentat la Congres de la Veneția, care a fost urmat de o mare atenție și au stîmrit comentarii aprinse.

Deosebit de elocvent, pentru măiestria noastră scenică, este și gestul lui Adolfo Zalgotti, organizatorul Festivalului Goldoni, care a oferit lui Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național, o fotografie înmănată de care a avea cea mai de preț amintire din partea renumitei actrițe Eleonora Duse.

Referatul prezentat la Congres de la Veneția, care a fost urmat de o mare atenție și au stîmrit comentarii aprinse.

Deosebit de elocvent, pentru măiestria noastră scenică, este și gestul lui Adolfo Zalgotti, organizatorul Festivalului Goldoni, care a oferit lui Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național, o fotografie înmănată de care a avea cea mai de preț amintire din partea renumitei actrițe Eleonora Duse.

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

Regulamentul prevede printre altele, condițiile de admitere la concursul de burse, obagiile întreprinderilor și sfaturilor populare și ale studenților care vor obține burse pe perioada școlăriei și după absolvire, cuantumul bursei etc.

Regulamentul stabilește că actele necesare înscrierii la concursul de burse se vor depune la întreprinderile socialiste sau secretariatele comitetelor executive ale sfaturilor populare pînă la 20 august, iar concursul de burse va avea loc între 2 și 1 septembrie la instituțiile de învățămînt superior stabilite.

Prebele pentru concursul de burse sint cele stabilite pentru concursul de admitere în învățămîntul superior.

Fotografiile noastre în expoziția de peste hotare

Artiștii fotografi din țara noastră vor participa în următoarele luni la numeroase expoziții de peste hotare.

Recent, Asociația artiștilor fotografi din R.P. Romîni a alcătuit materialul pentru expoziția „Fotografia artistică în R.P. Romîni”, care urmează să se deschidă la Leningrad și în alte orașe din Uniunea Sovietică. Catalogul cuprinde 180 de fotografii selecționate din expozițiile de artă fotografică care au avut loc în ultimul timp în țara noastră.

Totodată s-au trimis lucrări la cea de-a 95-a expoziție internațională de fotografii artistice, care se va deschide la 17 august la Edinburg.

Zilele acestea se vor mai expedia în Anglia lucrări pentru cel deal 48-lea Salon londonez de artă fotografică care se va deschide la 21 august la Londra și pentru Expoziția de toamnă a fotografilor artistice, organizată de Societatea Regală de fotografii a Marii Britanii, care va avea loc între 20 septembrie și 26 octombrie.

Țara noastră va participa de asemenea la expoziții de artă fotografică ce se vor deschide la Budapesta, Bordeaux și Hong-Kong, în India, Argentina, Brazilia, Chile, Mexic și Venezuela.

(Va urma).

Desene de L. DARIAN

Succese ale industriei noastre siderurgice

Constructorii laminorului de țevi fără sudură de la Roman au încheiat cu succes un prim examen: terminarea rodajului general la reea al liniei de perforare nr. 1, în vederea intrării în funcțiune a acestui mare obiectiv al industriei noastre siderurgice. În timpul rodajului, utilizînd și mecanismele agregatului care va executa perforarea țoșelor, s-au comportat bine.

În prezent, brigăzile complexe conduse de inginerul Emil Gușău execută montajul celui deal doilea motor electric de 5.000 c.p., pe acțiunea linia de perforare nr. 2 care în curînd va intra în rodaj general.

In atenția participanților la concursul nostru de jocuri

La etapa I-a a Concursului nostru de jocuri s-au primit la redacție rezolvări din partea a 9.317 participanți. În urma trierii au fost găsite 7 plucuri cu toate soluțiile perfecte, 35 cu cite o singură greșală, 94 cu două greșeli, iar 9.181 cu trei și pesie trei greșeli. Anunțăm că stabilirea câștigătorilor premiiilor se va face prin tragere la sorți în ședință publică, care va avea loc vineri 9 august 1957 orele 12 a.m. în sala „Flacăra” (corp C, parter) a Combinatului Poligrafic „Casa Științei”.

Cei interesați sint invitați pe această cale să participe.

28 de ani de la masacrul de la Lupeni

La Lupeni a avut loc marți după-amiază un miting cu prilejul împlinirii a 28 de ani de la grevele și masacrul minerilor din această localitate.

Au fost prezenți conducătorii ai organizațiilor de partid, sindicali și U.T.M., reprezentanți ai Combinatului carbonifer al Văii Jiului, mineri din Lupeni participanți la greva din 1929 și numeroși alții mineri.

După miting a avut loc solemnitatea dezvelirii a două plăci comemorative pe locul unde la 6 august 1929 au căzut răpuși de gloanțele armatei burghezo-moșieresti 22 de mineri din Lupeni.

gere de inimă: parcă s-a rupt încă un fir care ne lega de Pămînt. În ciuda acestor încercări grele, construcțiile noastre au rezistat.

12 decembrie

Azi este ziua lui Dan. Pare-î văd, privind cu ochii strălucitori tortul gamist sărbătoreste.

Îmi amintesc cum pâlăvraea în preajma plecării. Spunea că și el vrea să devină astronaut.

Mă întreb uneori dacă ar fi bine să-i se împlinescă visul. Trăim încă într-o vreme cînd zborurile cosmice cer multe jertfe, așa cum s-a întimplat în anii de început ai aviației.

Și totuși, dacă n-am fi noi, pionierii lui astrale, cercetarea științifică a Universului, cu uriașă ei însemnătate teoretică și practică, n-ar fi cu puțință.

Dacă te trage înapoi, fa-te astronaut, Dan, băiatul meu! Sint cu sufletul alături de tine! Și poate că în istoria cunoașterii Galaxiei noastre vom figura amîndoi printre cuceritorii spațiilor interstelare, printre deschizătorii de drumuri.

16 februarie 2019

Îfrim a terminat un studiu despre condițiile meteorologice ale Planetei Oceanului, iar eu am alcătuit o lucrare privitoare la civilizația oceanicilor. Am microfilmato și acum cele câteva sute de pagini încap într-un mic gros de numai cîțiva centimetri. Trebuie să remarc din nou că întreaga noastră muncă științifică este uzuală de mărimoasa contribuție a oceanicilor, care ne pun la dispoziție o documentație excepțională.

Acum mă port cu gîndul să mă apuc de sistematizarea mate-

riatului despre flora și fauna Oazei Mărilor iar pe İfrim îl preocupă o lucrare privitoare la tehnica oceanicilor. A și întreprins o nouă călătorie spre fundul oceanului, deși, știa bine că prin aceasta își agravează boala.

26 februarie 2023

De data aceasta au trecut nu săptămîni, nu luni, ci ani de la ultima însemnare.

Nu eram, de bună seamă, omul potrivit pentru a ține un jurnal, pentru că să fac notări zilnice și să trec deopotrivă evenimentele importante și fapte mărunte. Cît timp întîmplările au fost extraordinare, ieșite din comun, m-am făcut datoria destul de conștiincios. Dar acum, viața noastră cu toată izolarea ei tragică, a intrat paroc în un fagaz bătorit. Surpriza nu mi se mai oferă.

Știm ce se găsește pe Oaza Mărilor, pe Insula Francesco, pe întreaga planetă. Structura sistemului solar Beta-5 ne este de asemenea cunoscută. Nu-am obținut și cu ideea existentei unei civilizații acvatice, deși în multe privințe nu îl înțelegem pe oceanii.

Acum, desigur, toate aceste cunoștințe trebuie adîncite și de aceea ne consacram cu perseverență activității științifice.

Desigur, aceasta nu înseamnă că lucrăm toată vremea. Ne plimbăm, facem sport, ascultăm concerte, jucăm șah, citim cărți, primim cu noi altele microfilm, încît am avea nevoie de zecile zilei pentru a le termina.

Boala a intrat paroc și ea într-o stare staționară; în cazul meu însă, crizele sint mai frecvente.

Atît eu cît și İfrim avem acum părul alb. La cei 46 de ani ai mei și cei 39 ai lui İfrim, trebuie să recunoaștem că e prea timpuriu. Oceanicii presupun că distrugerea pigmentului părului se datorează unor radiații provenite de la Soarele roșu. Amîndoi ne-am lăsat barbă.

Sîntem de altfel, și din alte puncte de vedere schimbați la înfățișare. Umblăm duși de spate ca niște moșnegi. De vină, ca și în cazul amintit al tensiunii arteriale, este gravitația Planetei Oceanicilor, care ne-a deformat oasele.

Anul trecut am mutat mica colonie și, odată cu ea, plantația. Am ajuns, împreună cu oceanicii la concluzia că platoul este deosebit de expus seismelor, deoarece terenul este poros pînă la mari

ROBINSONI COSMIGI ROMÂN ȘTIINȚIFICO-FANTASTIC DE ÎM ȘTEFAN ȘI RADU NOI

I-am întrebat pe oceanicii dacă au posibilități să prevadă precipitațiile. Răspunsul lor a înfrîntat mult. Apoi a venit în doi peri: metodele utilizate sînt cam nesigure. După unii cercetători, viitorul potop nu ar fi prea îndepărtat, fiind așteptat peste 5-6 ani. Neplăcută perspectiva!

25 august

Sîntem de doi ani în lumea celor doi sori. Doi ani de cînd nu mai avem nici o veste de pe Pămînt. S-ar putea ca recepția întîmplătoare a emisiunii terestre să fi fost singura și unica de care ne-a fost dat să avem parte.

Doi ani! Și aceasta e puțin față de timpul necesar pentru ca expediția cosmică, organizată de Lupu, să ajungă pînă la noi. Vom supraviețui oare?

Boala hipertensivă progresează atît la mine, cit și la İfrim. E destul să urcăm o pantă mai abruptă, ca să sufliăm din gren, imina să înceapă să bată cu putere, iar pulsat să se accelereze mult peste limita normală. Avem mereu amețeli, dureri de cap (tin uneori zile întregi), insomnii.

Am fost de curînd, pentru a treia oară, la mormîntul lui Francesco. Oceanicii au amenajat o grădinișă mausoleu din mormoară, de o frumusețe fără seamăn.

5 noiembrie

Îeri noapte s-a produs un nou cutremur.

Sub ochii noștri răsărea care ne-a servit cu atîta credință în lungă noastră călătorie cosmică, a fost înghițită de o imensă prăpastie, ivită de-a curmezișul mării. Desi nu ne mai puteam folosi de ea, dispariția „Năluca” ne-a pricinuit o dureroasă strî-

ACUM 40 de ANI — eroicul Mărășești

(Urmare din pag. 1-a)

...pe pârtașii bătaie intrată în istoria poporului nostru sub numele de bătălie de la Mărășești. Victoria ostașilor romini în această luptă a oprit ofensiva armatei germane care voia să ocupe intrarea Moldoiei și să demarșeze astfel cucerirea României și subjugarea poporului român. Ca și alte popoare impuse în viltoarea primului război mondial, poporul român a fost împins în marea împotriva voinței sale de către cercurile conducătoare ale țării, cărora războiul le oferea prilejul unor profunde urașe. Poporul român, care nu dorea ca realizarea idealurilor sale naționale să se facă pe calea războiului și a vieții de suferință sacrificii enorme de viață omeniești și distrugerii imense de bunuri.

Suferințele îndurate de popor au stârnit un val de revoltă împotriva cuceritorilor, au încordat voința de rezistență a întregului popor, hotărât să oprească cu orice sacrificii ocuparea de către trupele germane a întregului teritoriu al țării și să izgonească pe cuceritori. Astfel, deși războiul purtat de statul român în anii 1916—1918 a fost un război nedrept, în bătălia de la Mărășești, ca un episod al războiului, masele de ostași și ofițeri romini au dat dovadă de hărță și curaj de înalt eroism și spirit de sacrificiu în lupta împotriva cuceritorilor.

În rândul miilor de eroi care au căzut în crâncena luptă, se găsea eroia poporului nostru, Ecaterina Teodorescu și copilul erou de 12 ani, de pe aceste meleaguri, Măriauca Zaharia, din satul Pădureni.

Dirigența celor de la Mărășești s-a împlinit cu fâria ostașilor care zăugăzau linia inamicului la Otus. Acolo a căzut eroicul caporalul Mășat după ce luptase împotriva demanului cu singura mână rănită și în urma unei rănii căpătate anterior.

Alături de armatele române, contribuție importantă la victoria de la Mărășești a fost adusă de trupele rusești.

În desfășurarea luptelor de la Mărășești alături de soldații ro-

mâni, au luptat ofițerii și subofițerii Misiunii Militare Franceze de sub comanda generalului Berthelot.

Sintem desebit de încurajați de a eroa aci în miltoul nostru o delegație a foșilor combatanți francezi din România condusă de generalul de corp de armată Victor Petin. Jost jst de stat major al generalului Berthelot. În numele Comitetului pentru aniversarea luptelor de la Mărășești, al veteranilor romini, aduc un salut călduros acestor dăruți oșpeși și o acordăm contribuției personale pe care au dat-o la obținerea mării biruințe de acum 40 de ani.

Sintem încredințați că la întoarcerea lor în Franța vor transmite dorința vie a poporului român de a întări și dezvolta în permanență legăturile de veche și sinceră prietenie cu poporul francez, în folosul ambelor noastre țări, al cauzei păcii și colaborării internaționale.

Cucerind și deplina libertate și independența națională, după 23 August poporul român a pășit pe drumurile înnoitoare ale socialismului. Poporul nostru este hotărât să păzească ca lumina ochilor marile sale realizări, libertatea și independența patriei, interesele noastre de stat împotriva oricăror agresori. Noi vrem pace, noi nu vrem război și nu amenințăm pe nimeni, dar dacă vom fi atacați vom ști să ne facem datoria față de patrie.

Vorbitorul a subliniat că reînvierea militarismului revanșard german și înzestrarea lui cu forța distrugătoare a armei atomice constituie o amenințare serioasă pentru pacea și securitatea Europei și a lumii. România, care a suferit atât de pe urma militarismului german, nu poate privi cu indiferență această amenințare. Poporul român nu confundă însă elica militară cu cea a dezvoltării și progresului. Având cele mai bune le-

gături de prietenie și colaborare cu R.D. Germană, R.P. Română și cu R.F. Germană. Ea este gata să sprijine rezolvarea problemei unității Germaniei pe

TELEGRAMS

Cu prilejul alegerii Președintelui Adunării Naționale a Republicii Egipt, Președintele Marii Adunări Naționale a R. P. Române, Constantin Pirvulescu i-a trimis următoarea telegramă:

Excelenței Sale Domnului ABDEL LATIF EL BOGHDAFI Președinte al Adunării Naționale a Republicii Egipt Coiro

Vă rog să primiți, Excelență, felicitările Marii Adunări Naționale și ale mele personale pentru alegerea dv. ca Președinte al Adunării Naționale a Republicii Egipt.

Felosec această ocazie, pentru a-mi exprima convingerea că bunele relații dintre Republica Populară Română și Republica Egipt vor căpăta o dezvoltare tot mai mare spre binele popoarelor noastre, al păcii și securității internaționale.

CONSTANTIN PIRVULESCU Președinte Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

La aceasta, Președintele Adunării Naționale a Republicii Egipt a răspuns:

Excelenței Sale Domnului CONSTANTIN PIRVULESCU Președinte Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române București

Mulțumesc călduros Excelenței voastre pentru felicitările ce mi-ați adresat în numele Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române și al dv. personal pentru alegerea mea ca Președinte al Adunării Naționale Egiptene.

Cu acest prilej vă exprim în numele Adunării noastre Naționale și în numele mele, sincerile mele urări pentru dezvoltarea bunelor relații care există între cele două țări ale noastre, spre binele popoarelor noastre și al păcii în întreaga lume.

ABDEL LATIF EL BOGHDAFI Președinte Adunării Naționale a Republicii Egipt

Cronica Festivalului SARBĂTORILE

Pîinea sovietică

La cantonamentul delegației romine, Maria Haiduc, muncitoare la „Dobrogeanu Ghinea” Oradea, textilită. Ana Bordei, elevica Cornelia Paraschivica ca și tovarășele lor, au zăbovit ieri mai mult în fața oștilor. Era ziua lor — ziua tinerețelor fete. Această zi va sărbătorit ca fapt în piețele Moscoviei devenite neînclăpătoare.

Băieții, amabili, conduc fetele prin mulțime. Alături ar fi foarte greu să ajungi în piața „Iubitul meu cîntec” ca și în toate piețele în care a avut loc sărbătoarea.

Mă atrage o melodie: e cîntecul bătrînesc din Africa de Sud „Morono Buluca”. În el este proslăvit zeul Baluca, care zice legenda, în chip de om a făcut mult bine pe pămînt, o prind războaiele și încingîndu-molima. Am crea să încingă „cîntec” acesta și acum...

Un ropot de aplauze și prietore se înalță dintr-o parte și dintr-o altă parte spre dreapta și stînga spre auzul nostru. Cîntecul de la Australia. Cîntecul de Schubert interpretat de o grupă de fete, sint ropot de ascultători.

Deasupra hotelului „Moscovia”, în inima orașului, o rusoaică a cărei imagine acoperă câteva etaje, tradiționala pîinea, rumană și pîinea. Am gustat cu plăcere pîinea sovietică, fie ea albă ca laptele dulce, foarte feftină ca să fie la îndemîna oricui, fie de culoarea cafelei, dar cu un miros de miros de secară. În zile și nopți albitioase de drum, am văzut-o crescînd pe tarlaua întinsă a Ucrainei și Bielorusiei, pînă la horul de la nord al grinelor, spre Leninograd, dincolo de care n-am înțeles decît cîmpurile de cartofi. Mi-a părut rău că nu puteam încă pipăi bulgării pămînturilor desfăcinate de estului îndepărtat. Dar, ca odinioară căldorii care, de-a lungul Nilului, îi sorbeau apa, nu ne-am fi iertat să gustăm pîinea sovietică față de țara noastră. Într-un cadru similar cu Parcul de Cultură și Odihnă din București, se ridică o așezare unică: 53 pavilioane agricole, 21 pavilioane industriale, 25 de restaurante și magazine, circuri, coloni de copii și teatre de vară. De fapt, ele constituie cu totul altceva decît ceea ce numim noi o expoziție. Din punct de vedere al arhitecturii, aci e vorba nu de pavilioane ci de palate. Ca întindere e un oraș micuț. Mijloc de transport în loc este troleibuzul. Loc

Intîlnirea chimiștilor

Entuziasm, risete, glume, veselie, într-un cuvînt totul... ca la Festival. Desierie este minoră, palidă. Renunț la ea. De aceea, direct la subiect. După cuvîntul prodecăului facultății de chimie a Universității Lomonosov, care a urât succes lucrărilor primei intîlniri internaționale a studenților chimiști, cei 200 de participanți au ascultat referatul directorului Institutului Mendeleev, prof. N. Javronkov: „Javronkov chimie superior în U.R.S.S.”. Referatul nu era de altfel decît o parte din tema generală a intîlnirii: „Pregătirea chimiștilor în diferite țări”.

Intregul auditoriu a întinplat cu ovații pe savantul Semionov, laureat al premiului Nobel. În intervenții a participat și reprezentantul delegației noastre, care a subliniat deosebit de importantă cercurilor științifice în buna pregătire a cercetătorilor chimiști din R.P.R. Emoționantă a fost intervenția prezentului de Ecuador. În cuvîntul său, studentul din Ecuador a expus vitregile condiții de învățătura existente în patria sa, rugîndu-se sovieticii să tipărească cursuri și cărți în limba spaniolă, să trimită publicatiile lor periodice.

Toate acestea s-au întinplat în prima zi a intîlnirii. Dar, deși nimeni nu mai aștepta nimic, intîlnirea nu s-a terminat aici. Se părea că în seara aceea Universitatea „Lomonosov” devenise un loc al surprizelor. O sală minunată a fost destinată valului, muzicii încîntătoare a lui Strauss. Pînă în pîinea în această sală, chimiștii erau obligați să păsească numai în ritmul legănat al valului.

Din sala valurilor niște mișcări mici mai mult nici mai puțin decît în sala „chimicilor”. Te trezești dintr-o dată într-o epocă pe care nu ai văzut-o, de care îți amintești ca prin vis din cărțile citite. Aici totul este înconjurat de lumii de foc. Cuptoare ce fumează, vase de sticlă în care elocotese elixiruri, mecanisme fără cap și fără coadă care au menirea să transforme nisipul în aur. Și peste toate simț parca plîndu duhul neobișit, venie agitat, al lui Faust.

Faci un pas timid, apoi al doilea, al treilea și deodată, o buibuită cumplită te face să sari apăsător înapoi, în mijlocul pietrelor ce stau grămădă în jur și a căror mirare de la început se transformă într-un zguduitor hotot de ris care te aduce la realitate. Și atunci, ca un pui ne-aură revărsat în solă strîngînd, rîzînd, de-abia auzindu-ne din cauza pocniturilor ce ieșeau pară din pămînt la fiecare pas. În curînd însă ne-am dat seama de farsa „profesională” jucată de tinerii chimiști sovietici care au pregătit sala. Aproprie sub fiecare scîndură de parchet, era pusă o pocnitoare. „Scara” s-a terminat tirziu de tot... A doua zi ne aștepta și alte surprize ale Festivalului.

Se părea că în seara aceea Universitatea „Lomonosov” devenise un loc al surprizelor. O sală minunată a fost destinată valului, muzicii încîntătoare a lui Strauss. Pînă în pîinea în această sală, chimiștii erau obligați să păsească numai în ritmul legănat al valului.

Din sala valurilor niște mișcări mici mai mult nici mai puțin decît în sala „chimicilor”. Te trezești dintr-o dată într-o epocă pe care nu ai văzut-o, de care îți amintești ca prin vis din cărțile citite. Aici totul este înconjurat de lumii de foc. Cuptoare ce fumează, vase de sticlă în care elocotese elixiruri, mecanisme fără cap și fără coadă care au menirea să transforme nisipul în aur. Și peste toate simț parca plîndu duhul neobișit, venie agitat, al lui Faust.

Faci un pas timid, apoi al doilea, al treilea și deodată, o buibuită cumplită te face să sari apăsător înapoi, în mijlocul pietrelor ce stau grămădă în jur și a căror mirare de la început se transformă într-un zguduitor hotot de ris care te aduce la realitate. Și atunci, ca un pui ne-aură revărsat în solă strîngînd, rîzînd, de-abia auzindu-ne din cauza pocniturilor ce ieșeau pară din pămînt la fiecare pas. În curînd însă ne-am dat seama de farsa „profesională” jucată de tinerii chimiști sovietici care au pregătit sala. Aproprie sub fiecare scîndură de parchet, era pusă o pocnitoare. „Scara” s-a terminat tirziu de tot... A doua zi ne aștepta și alte surprize ale Festivalului.

Se părea că în seara aceea Universitatea „Lomonosov” devenise un loc al surprizelor. O sală minunată a fost destinată valului, muzicii încîntătoare a lui Strauss. Pînă în pîinea în această sală, chimiștii erau obligați să păsească numai în ritmul legănat al valului.

Coșmarul războiului atomic nu mai trebuie să amenințe omenirea!

Marti seara, la Casa prieteniei romino-sovietice A.R.L.U.S. din Capitală a avut loc o adunare publică organizată de Comitetul Național pentru Apărarea Păcii și Comitetul Femeilor Democrate, cu prilejul împlinirii a 12 ani de cînd aviația americană a lansat prima bombă atomică asupra orașului japonez Hiroșima, precum și cu prilejul deschiderii celei de-a III-a Conferințe internaționale împotriva bombelor atomice și cu hidrogen și pentru pace de la Tokio.

La adunare au luat parte personalități ale vieții publice, reprezentanți ai organizațiilor de masă, oameni de știință și cultu-ra, precum și un mare număr de cetățeni ai Capitalei.

Adunarea a fost deschisă de tov. Maria Moraru, vicepreședintă a Comitetului Femeilor Democrate.

A luat apoi cuvîntul acad. prof.

Horia Huhubei, directorul Institutului de fizică atomică al Academiei care a spus între altele:

Veniți din toate continentele și de la toate meridianele, purtînd cu ei nobila solie de pace a umanității, participanții la forum mondial de la Tokio se întinunesc astăzi pentru a da glas celui mai arzător și mai energic ceret exprimat de toate popoarele: să fie înălturat groaznicul coșmar al războiului atomic care planează asupra tuturor: să înceteze cit mai grabnic primejdiioasele explozii nucleare experimentale, care atentează la sănătatea și viața nu numai a generației noastre ci și a urmașilor noștri direcți; să fie încheiat un acord de dezarmare alocuprinzător și eficace, capabil să asigure în mod real conviețuirea, în condiții pașnice, a tuturor țărilor lumii, fără deosebire de orînduirea lor social-politică.

Țara noastră are fericirea să se numere printre acei pionieri ai viitorului de aur pe care îi visează omenirea. Ea a făcut de curînd primul pas în era atomică fiind una din primele țări din lume care posedă reactor atomic în funcțiune.

Dr. Natalia Rădulescu a dat apoi citire unui mesaj către comitetul de organizare al celei de-a III-a Conferințe internaționale împotriva folosirii bombelor atomice și cu hidrogen, pentru dezarmare.

Tov. C. Paraschivescu-Bălăceanu, membru al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii a propus adunării adoptarea unei moțiuni către subcomitetul comite-siei O.N.U. pentru dezarmare prin care se cere încheierea fără întîrziere a unui acord între marile puteri pentru suspendarea experiențelor nucleare. Participanții la adunare au adoptat în unanimitate textul moțiunii.

S-au împlinit 40 de ani de cînd ostașii romini în strînsă colaborare cu ostașii ruși și în ajutorul de mistuna militară franceză au zdrobit în lunca Siretului și pe dealurile împădurite ale Pancluiu și Muncolului marea ofensivă germană care făcea să calce în picioare și ultimul col de țară. Batalia de la Mărășești reprezintă un episod de glorie și vitejie a ostașului român ce se înscrie pe linia tradițiilor de luptă ale poporului nostru împotriva tuturor cuceritorilor.

Poporul nostru fusese țirî în război împotriva voinței sale, de către cercurile dominante dornice să adune noi averi. În vreme ce marii afaceriști împreună cu regele se îmbogățeau de pe urma matrapazicilor cu armament, echipament și provizii, ostașii de pe front erau prost înarmați și înfomețați. Starea de deplins în care se găsea armata noastră dusese la înfrîngerea ei și la ocuparea a două treimi din teritoriul țării de către trupele germane.

Jaful și crimele făcute de prusaci pe teritoriul ocupat strînsă ura poporului împotriva invadatorilor. Această ură fierbinte împreună cu speranțele că la sfîrșitul războiului vor primi — așa cum în chip demagogic le făgăduiseră cercurile conducătoare — pămînt și drepturi democratice — au creat un mare elan patriotic în rîndurile ostașilor romini. Așa s-a născut eroismul de masă care a decis soarta bătăliei de la Mărășești și care a înscris o pagină însemnală de glorie militară românească.

În cele 29 de zile cit a durat marea încercare de la Mărășești ostașii romini au săvîrșit acte de eroism legendar. Faptele lor vor rămîne mereu vii în amintirea poporului nostru.

În august 1917 un redactor al unui ziar ce apărea la Iași a luat un interviu unui ofițer venit pentru două zile de pe frontul de la Mărășești.

— Cum se poartă ai noștri? a întrebat ziaristul.

— Fără frică și fără iertare! — a răspuns ofițerul. Cu gloanțete, cu greda, cu baionetele și cu dirții.

În puține cuvinte ofițerul a reușit să zugrăvească tabloul crîncenei bătălii, vitejia și neînfîcarea ostașilor romini.

De altfel chiar și cuceritorii au trebuit să recunoască marea forță a patriotismului ostașilor noștri. „Romini se apărau cu înversunare — scria generalul german von Falkenhayn. Fiecare munte trebuia atacat. Și dacă luam pradă în oameni și material trebuia să plătim înaintarea noastră cu cele mai serioase sacrificii”.

Să răsloim acum paginile de glorie, să ne amintim figurile de viteji.

Nu se va șterge niciodată din memoria poporului nostru eroismul și vitejia de care au dat dovadă ostașii Regimentului 32 Mircea din Divizia 5-a. Era în prima zi a bătăliei la 25 iulie. La îndăptul unui uragan de foc deslănușit de artileria germană, inamicul se infiltra în dispozitivul de apărare al regimentului 32. Atunci vulturii Batalionului al 3-lea al acestui regiment își aruncă de pe ei vestoanele și căștile năpustindu-se naprăznic avînd în fațete comandant — pe maiorul A. Franțescu Ionescu. Apariția „fantomei albe” după cum chiar inamicul i-a numit pe acești viteji, contratac al lui veltios a obligat pe inamic să se retragă în luga spre pozițiile de plecare urmărîte cu baioneta în coastă și suferînd grele pierderi. A fost grea luptă și jertfele au fost mari. A căzut aici și viteazul sublocotenent Cocărascu Octavian. În registrul regimentului din care făcea parte Cocărascu găsim însemnate următoarele rînduri despre acest om care și murit cu prisosință renumele de eroic: „În ziua memorabilului contraatac (25 iulie 1917) cade, între alții sublocotenentul Cocărascu Octavian. Acestul din urmă ofițer în primul război ce au avut loc i-a făcut cunoscut de regiment orîndul numărul 42.627 prin care este repartizat la partea sedentară ca unul ce mai avea trei frați pe front. Cînd i-a prezentat acest orînd, el a scris cu propria sa mîna: „Reiuz să primesc favoarea ce mi se face și cer cu insistență să mă lăsați să lupt pe front alături de camarazi și soldații mei”.

„Cererea lui Cocărascu a fost

Virtuețul dansului românesc atrage mulți spectatori dintre festivaliști ION CRIȘAN

AUGUST 1917 — AUGUST 1957

Mărășești

— O PAGINA DE EROISM

aprobată iar în lupta aprinsă a „fantomelor albe” e a căzut ca „erou alături de camarazi și soldații lui de care n-a vrut să se despartă. Și a făcut această înțelegînd că de-ar fi avut nu trei ci doi zeci frați pe front, fiecare era dator să își plătească tributul energiei, singelui și chiar al vitejiei pentru a salva țara cucerită în cîșul de grea cumpănă.

„Rezistența înversunată a diviziilor 5-a romine a obligat comandantul german să dea o nouă orientare frontului mutînd efortul la sfîrșit în fașia de apărare a Diviziei 9-a din Armata I Română ce avea misiunea să apere și să respingă atacul trupelor germane pe direcția Mărășești.

Marea ofensivă germană a început în ziua de 26 iulie și după lupte crîncene forțele germane reușesc să pătrundă în adîncime aproximativ 3—4 km. Cu 6 august prevestește o zi senină, și frumoasă de vară. În toată valea Siretului era o liniște deplină, dar tare apăsătoare. Dar deodată pămîntul parca încerca să-și arunce pîielele lor, ept. Ignat a comandat: „Oșterii și gradății la prese!” Și el însuși se așeză la presa nr. 1. Apasă continuu pe trăgaci pînă în ultimul moment, fiind gîsit uciuc cu minile încleștate pe mitralieră. Și filele înghețate ale jurnalului de campanie glăsuiesc mai departe: „...Iar a doua zi sanitarii au găsit pe cîmpul de luptă o tranșee acoperită cu două rînduri de cadavre de dușmani. Dedeșut printre mormane de benzi și de turburi arse, opt mitraliere îngropate sub dărîmăturile tranșeei. Era compania de mitraliere a batalionului I. Căpitanul Ignat și toți seravanții pieselor au fost găsiți cu

minile încleștate pe trăgaci și cu capetele plecate peste țeava pieselor”.

Rezistența îndrîjită a companiei de mitraliere comandată de căpitanul Ignat a dat posibilitate pornirii unui contraatac puternic s-a terminat cu o pătrundere a dinică în liniile germane. Batalionul 3 din Regimentul 47 infanterie al Diviziei 13-a romine a lovit viteios. Inamicul a opus o rezistență înversunată și, datorită superiorității lui numerice zdrobitoare, a reușit să oprească contraatacul. Vitejii luptători ai batalionului, după ce și-au strîns rîndurile, au trecut din nou la atac, dar din nou au fost oprit. Din compania 9-a nu mai rămăsesse nici un ofițer și nici un subofițer. Resturile companiei au fost puse în ordine de sergentul Bucuraru, care, cu o mîna de oameni, a reluat contraatac pe marginea pădurii. Acesta a fost semnalul la care întregul batalion a pornit din nou la contraatac. Inamicul, îngrozit, a luat-o la fugă, zvrîlindu-și căștile și ardele și încercînd să se pună la adăpost în pădurile Răzoare. Dar sergentul Bucuraru, în fruntea companiei a 9-a, a continuat să urmărească cu tenacitate pe inamic, depășînd liniile proprii și întinrînd în poziția inițială a acestuia.

Intr-un sector apropiat se ducea de asemenea lupte grele. Inamicul încerca cu disperare să pă-

trînda la joncțiunea între regi-mintele 50 și 51 infanterie pentru a fărîmița dispozitivul Diviziei 13-a romine de la Mărășești. Cu o bravură demnă de admirat, micile rezerve ale subunităților, de la zona de joncțiune a regimentelor 21 și 22 au executat numeroase contraatacuri, reușind după eforturi uriașe să îndiguieze pătrunderea inamicului. În aceste lupte s-a distin-tins în mod deosebit sergentul Iliescu Ignat. Acest viteaz, după ce comandantul său a căzut erou în luptă, a luat din proprie inițiativă comanda plutonului și s-a aruncat prin surprindere asupra unei companii de mitraliere inamice, care provoca pierderi mari regimentului român. Luptătorii din acest pluton, întrebunînd cu măiestrie baioneta și grenada au nimicit servanții și au capturat toate cele nouă mitraliere ale companiei inamice.

Un episod impresionant al ac-tiunii lupte din 6 august este fapta eroică a Măriaucă Zaharia, fetiță de 12 ani, de pe meleagurile Mărășeștilor. În curtea parintească se instala-se un observator de artilerie al armatei romine. În ziua de 6 august, pregătirea de artilerie dezlîntă de inamic a lovit și acest observator. La un moment dat o fost omorît ostașul care, din virful unui nuc bătrîn, observa mișcările trupelor inamice. Telefonistul avea nevoie de un soldat, nu pregetă să-l dea. Cu mișcări îndeminate s-a călărit în pom și a început să comunice telefonistului deplasările coloanelor inamice. Observațiile făcute de Măriauca au fost folosite de artilerie pentru a deschide un foc puternic asupra coloanelor inamice în mișcare. Inamicul a intenționat să tragă de artilerie asupra acestui observator. Telefonistul, lovit de o schiță, a căzut peste aparat. Atunci, Măriauca, fără a-și pierde cumpătul, a coborît din nuc și a început să transmită la telefon observațiile făcute. Însă o ultimă schiță a curmat viața acestui copil erou.

Eroicele lupte din 6 august au hotărît soarta bătăliei de la Mărășești. Armatele germane au suferit

de cazare pentru oaspeții sint hotelurile din Iaroslavski, unde de altfel și locuiesc acum majoritatea de celor 30.000 de delegații la Festival, inclusiv romini. E greu pentru străinii copleșiți de fastul pavilionelor să-și amintească ochii de la arabescul și coloare, de la imensitatea cascade arhitecturale. Aceasta trebuie însă făcut, pentru că expoziția nu-l făcuse să fure ochii ei să explice și să înceteze.

M-am nimerit cun-gur de italseni, în care erau citiva pomit-culor și citicitorilor, prin pavilioanele regi-mentelor sudice, a Caucazului, Cahabstanului. Incipuit-ivă în fața unui cînzător care din două mere o-a dat în pună un kilogram și veți începe să ne în-telegeți. Merele pu-pept, prunee și chier-că sint pere și cașta de Paolo Ernesto, agricul-torul din Padua, confundă cu prunee câteva boabe de struguri. Adeseori, în pavilioanele agricole, însăși agronomii și străinii erau puși la încercare.

Apoi încep spicele agricole, pline de boabe — grîul lîngă brad și așezare unică: 53 pavilioane agricole, 21 pavilioane industriale, 25 de restaurante și magazine, circuri, coloni de copii și teatre de vară. De fapt, ele constituie cu totul altceva decît ceea ce numim noi o expoziție. Din punct de vedere al arhitecturii, aci e vorba nu de pavilioane ci de palate. Ca întindere e un oraș micuț. Mijloc de transport în loc este troleibuzul. Loc

pe o piștă, își la zbo-ral. Sgomolul La fă-cut o mașină. Turbo-reactorul său cumine-g pe fixatorul său. Dar că porumbelul veste-ște pacea, el vestete tehnica comunistă.

Am parcurs pavilioanele industriei în- gă oșpești din în- dustria industrială tratată — belgieni, francezi, englezi, cehi. De la început cu toții au admirat tractorul de 300 cai putere, escava-torul cu cupa de 2 waqona, camionul de 40 de tone. Dar nu există vizitator care să nu fie pur și simplu surprins în fața stației de radiu comunicații — și 150 de canale — și 4 aparatele de televizi-une cu ecran maro, John A. Harding, ingi-ner energetician, mi-a declarat că pen-tru prima oară pre-vește asemenea uit-laje.

Dacă bărbății se extază în fața mașinilor, un grup de norvegieni, acum foarte vîrșate îmbră- cate, coleau ca al-binele munturilor de sanuar, lutru și as-tralian, zecile de vulpi argintii și al-bastre din pavilionul industriei ușoare.

Intre uriașele spice de grîu și mere, esca-vatoare și camioane și micile și delicatele pișse de radiu, obiecte de încălzîmînte și artă, vizitătorii din toată lumea înca să cunoască — Unirea Sovietică. Ei căd în- gă suare crește pîinea sovietică. N-ai nevoie să răsfoiești cărțile de impresii. La ple-care în autobuse aud cuvîntul „mînușă” în zeci de limbi”.

FILIP CERBU Moscova

După 12 ani, Hisoko Nagota se află la Moscova. Se plimbă calmă pe străzile marelui oraș și se bucură de tinerețea înflorită. Dar nu uită nimic, absolut nimic. Tinerețea înseamnă și memorie.

La această oră de după amiază, cînd aștern pe hirtle aceste rînduri, 30.000 de tineri din 120 de țări au pornit spre piața „Manejului”. În-demn le-a fost memoria. N-au uitat că acum 12 ani au explodat primele bombe atomice. Asemenea bombe nu mai trebuie să tulzure liniștea popoarelor. De aceea, din inima Moscovei, a rîsunat un vi-brant apel împotriva armei atomice. Nici un tînr din lume să nu retrăiască tragedia lui Hisoko Nagota!

Sint 12 ani de atunci... (Urmare din pag. 1-a)

cit explozia bombei atomice — po-vestea Hisoko.

Ziaristul se simte tentat să-l răs-colească amintirile. Este o crînzime justificată de profumete. Hisoko relatează totul cu aceeași exacti-tate ca și Tetshyho. Memoria a înregistrat definitiv ziua aceea cînd deasupra orașului Nagasaki a căzut o bombă!

Pînă atunci avea un tată. Din ziua aceea nu-l mai are. Pînă atunci avea o mamă. Din ziua aceea n-o mai are. Pînă atunci avea o soră cu o păpușică micuță. Din ziua aceea nu o mai are. Din ziua aceea, la orele 11 și 5 minute.

După 12 ani, Hisoko Nagota se află la Moscova. Se plimbă calmă pe străzile marelui oraș și se bucură de tinerețea înflorită. Dar nu uită nimic, absolut nimic. Tinerețea înseamnă și memorie.

La această oră de după amiază, cînd aștern pe hirtle aceste rînduri, 30.000 de tineri din 120 de țări au pornit spre piața „Manejului”. În-demn le-a fost memoria. N-au uitat că acum 12 ani au explodat primele bombe atomice. Asemenea bombe nu mai trebuie să tulzure liniștea popoarelor. De aceea, din inima Moscovei, a rîsunat un vi-brant apel împotriva armei atomice. Nici un tînr din lume să nu retrăiască tragedia lui Hisoko Nagota!

Sint 12 ani de atunci... (Urmare din pag. 1-a)

cit explozia bombei atomice — po-vestea Hisoko.

Ziaristul se simte tentat să-l răs-colească amintirile. Este o crînzime justificată de profumete. Hisoko relatează totul cu aceeași exacti-tate ca și Tetshyho. Memoria a înregistrat definitiv ziua aceea cînd deasupra orașului Nagasaki a căzut o bombă!

Pînă atunci avea un tată. Din ziua aceea nu-l mai are. Pînă atunci avea o mamă. Din ziua aceea n-o mai are. Pînă atunci avea o soră cu o păpușică micuță. Din ziua aceea nu o mai are. Din ziua aceea, la orele 11 și 5 minute.

După 12 ani, Hisoko Nagota se află la Moscova. Se plimbă calmă pe străzile marelui oraș și se bucură de tinerețea înflorită. Dar nu uită nimic, absolut nimic. Tinerețea înseamnă și memorie.

La această oră de după amiază, cînd aștern pe h

Semnarea Comunicatului sovieto-sirian

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 august, în clădirea Ministerului Afacerilor Externe din strada Aleksei Tolstoi a avut loc semnarea „Comunicatului cu privire la vizita în Uniunea Sovietică a delegației guvernamentale a Republicii Siria”.

Comunicatul a fost semnat de Iosif Kuzmin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și de Haled Azem, ministru de stat și ministru al Apărării Naționale al Republicii Siria.

La semnarea comunicatului au

fost de față membrii delegației guvernamentale a Republicii Siria și Jamal E. D. Farrar, ambasadorul Republicii Siria în U.R.S.S.

Din partea sovietică la semnare au fost de față Nikolai Bulganin, Gheorghiu Jukov, Mihail Pervelhin, miniștri și alte persoane oficiale, ziariști sovietici și străini.

După semnarea comunicatului Iosif Kuzmin vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a oferit o recepție în cinstea delegației guvernamentale a Republicii Siria.

O CONTRIBUȚIE la întărirea PRIETENIEI dintre R. P. Ungară și R. D. Vietnam

BUDAPESTA 6 (Agerpres). — Agenția M.T.I. a transmis la 5 august comunicatul cu privire la vizita în Ungaria a președintelui Republicii Democratice Vietnam Ho Și Min.

Reprezentanții celor două țări au ajuns la o părere unanimă în aprecierea situației internaționale actuale.

În cursul tratativelor, cele două țări au constatat cu satisfacție că legăturile de prietenie dintre cele două țări se dezvoltă în mod just, potrivit principiilor leniniste ale internaționalismului proletar.

În cursul tratativelor, reprezentanții celor două țări au discutat în mod amănunțit problema largirii relațiilor politice, economice și culturale dintre R.P. Ungară și R.D. Vietnam. În conformitate cu aceasta, la 2 august 1957 reprezentanții celor două guverne au semnat un acord de colaborare culturală.

În cursul tratativelor care s-au

desășurat într-o atmosferă prietenească s-a constatat o deplină unitate de vederi asupra tuturor problemelor.

Recepție la Moscova în cinstea delegației P. C. Italian

MOSCOVA (Agerpres) TASS transmite: La 6 august Președintele C.C. al P.C.U.S. a oferit o recepție în cinstea delegației Partidului Comunist Italian, care se află în Uniunea Sovietică.

La recepție au participat Luigi Longo secretarul general adjuncț al P.C. Italian, șeful delegației, Mario Alicata și Emilio Sereni, membri ai conducției P. C. Italian, și ceilalți membri ai delegației.

Din partea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice la recepție au participat N. S. Hrușciov, A. I. Mikolain, M. A. Suslov, O. V. Kusninen, E. A. Furseva, F. R. Kozlov, membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S. B. N. Ponomarev, membru al C.C. al P.C.U.S., D. P. Sevlagin și S. N. Pavlova, activiști cu munci de răspundere din C.C. al P.C.U.S.

Recepția și convorbirea prietenească a reprezentanților celor două țări s-au desfășurat într-o atmosferă degajată, cordială și de colaborare comunistă frățească.

Comentariul zilei

Cînd se ocolesc cauzele

Mi-a rămas în minte o caricatură semnificativă apărută într-o revistă săptămînală de dreptăți înainte cu puțin timp de căderea guvernului Guy Mollet. Era caricatura fostului ministru de finanțe Ramadier sub care nu întîmplător scria: „Libertate, egalitate, fiscalitate” (libertate, egalitate, fiscalitate). De vine de la sine înțeles că parafrazînd cunoscuta lozincă spirituală caricaturist a făcut aluzie la greutățile financiare care apăsă asupra poporului francez.

Răspunzătorii și sumară a precizării parțiale și oferă tabloul edificator al crizei economice și financiare la care această țară a fost făcută față în momentul actual. Se vorbește insistențios despre înmulțirea „semnelor care anunță o criză din ce în ce mai acută” („France Observateur”), despre faptul că aplicarea măsurilor preconizate de guvern „se va traduce printr-o imediată creștere a prețurilor, ceea ce va însemna o nouă scădere a puterii de cumpărare a maselor” („L'Aurore”) sau despre declarațiile ministrului de finanțe care „a relevat extrema gravitate a situației” („Franc Tiraie”).

Despre ce este în fond vorba? Mai întîi despre faptul că în ultimii ani deficitul bugetar a devenit un fenomen cronic, iar în al doilea rînd despre faptul că s-a mărit simțitor pasivul bilanțului de plăți. Cheltuielile bugetare prezente în 1956 au depășit veniturile cu 960 miliarde franci, în 1957 se apreciază că această depășire va crește la 1.200 miliarde franci pentru că s-a ajuns în 1958 la 1.700 miliarde. În timp ce în anul 1954 și 1955 producția industrială a Franței era în creștere, în 1956 ea a înregistrat scăderi în toate domeniile. Numai în ultimul an costul vieții a crescut cu 10 la sută.

Vrînd să explice fenomenul, funcționarii de pe Rue Rivoli (locul unde se află Ministerul de finanțe) sporovăcesc într-una despre un imaginar și inexistent „mult prea mult consum”, despre faptul că țara „nu trăiește după posibilitățile sale”. Și crezînd că au ajuns la capătul firului, diriguitorii de aci ai Franței prezintă imediat remediu: „economii cit mai severe”, micșorarea consumului intern, abandonarea oricăror noi acțiuni economice, mărirea puterii pozitive etc. În fapt, un program de ofensivă împotriva nivelului de trai al oamenilor muncii din Franța.

Nu mi se dădă cu abilitate tircoalele cauzelor adevarate care generează situația economică și financiară grea a țării lucrurile nu se pot rezolva chiar așa de simplu. Și trebuie spus că aceste greutăți nu pot fi desprășite de întreaga orientare a politicii interne și externe a Franței. Iată de ce asemenea cauze profunde ca politica războaielor coloniale, cursa jebrii de înarmări, ca și a miliardelor destinate trimiterii nu pot fi șterse cu buretele.

Nu se poate așezur, trece cu vederea nici un asemenea fapt cum este înfrînarea Franței la carul cu merinde vestgermane care este

ARTIȘTII ROMÎNI ÎN FRANȚA

PARIS 6 (Agerpres). — În continuarea turneului întreprins în Franța, Ansamblul de dansuri populare al Sfatului Popular al Capitalei R.P. a dat spectacole la I. Oriens, Lannor, Vannes și Crezon.

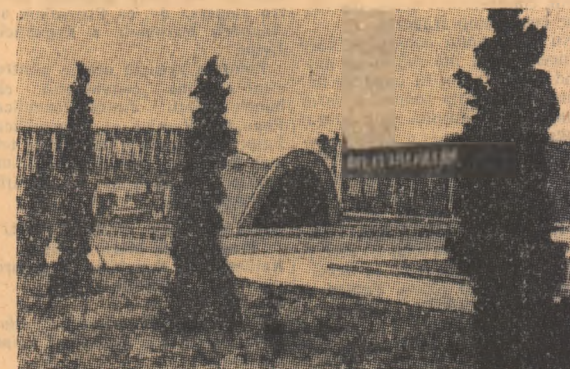
La L'Orient municipalitatea orașului a dat o recepție oficială în cinstea întregului ansamblu. O recepție asemănătoare a fost organizată și la primăria din Vannes. Aici membrii ansamblului au fost invitați să iașă în balconul primăriei, fiind aplaudați de o mare mulțime de oameni adunați la piața municipiului.

Tragedia de la Hiroșima nu trebuie să se repete!

În urmă cu 12 ani, la 6 august 1945, deasupra orașului Hiroșima a explodat bomba atomică americană. Sute de mii de oameni morți și arși, zeci de mii de locuitori, școli și spitale distruse în timpul exploziei, mii de orfani — iată bilanțul atacului atomic.

A urmat apoi Nagasaki. Pe flece zi șosești și triste: oameni atinși de radiațiile aducătoare de moarte continuă să se stingă, încet încet. Dar ziua de 6 august nu este numai zi de durere, ci și o zi de protest plin de minie împotriva primejdiei războiului atomic, zi de luptă pentru interzicerea experimentării și folosirii armelor nucleare. Într-un singur glas popoarele lumii, oameni de cele mai diverse opinii politice și credințe religioase cer să se ajungă la un acord privind încetarea experimentării armelor nucleare — prim pas spre dezarmare.

Popoarele lumii spun NU răscăpat și holăritii înarmării atomice.

Hiroșima. Monumentul ridicat în memoria victimelor bombei atomice în „Parcul păcii”

Răspuns la mesajul trimis de președintele quakerilor americani lui N. A. Bulganin

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: G. Catbury, președintele conducerii Comitetului prietenilor americani în slujba societății (Quakeri), a adresat o scrisoare lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., în care se vorbește despre pericolul pe care-l reprezintă experiențele cu arma nucleară și despre necesitatea interzicerii acestor experiențe.

La 2 august din însărcinarea lui N. A. Bulganin, S. R. Striganov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. în S.U.A., a adresat lui G. Catbury o scrisoare de răspuns în care se subliniază că poporul sovietic, la fel ca și alte popoare ale lumii, este vital interesat în rezolvarea cit mai grabnică a problemei încetării experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen.

Rezoluția Alianței cooperatiste internaționale

STOCKHOLM 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 august s-a continuat lucrările cel de-al 20-lea Congres al Alianței cooperatiste internaționale (A.C.I.). Congresul a adoptat o rezoluție cu privire la pace care cheamă la interzicerea imediată a armelor atomice și cu hidrogen și a experiențelor cu aceste arme.

În afară de danezii care s-au abținut, toți delegații au votat în unanimitate pentru rezoluție și au aprobat prin aplauze furtunoase adoptarea acesteia.

Rezoluția cheamă guvernele „care în prezent produc bombe atomice și cu hidrogen și alte tipuri de arme nucleare să înceteze imediat activitatea în domeniul inventării, fabricării și experimentării acestor arme și să micșoreze stocurile existente de arme nucleare sub supravegherea, inspecția și controlul internațional corespunzător, pentru ca să atenueze astfel încordarea sufletească și suferințele cauzate popoarelor din lumea întreagă de politica actuală”.

Către toate femeile din S. U. A. și Anglia

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite un apel adresat de Comitetul Femeilor Sovietice tuturor organizațiilor de femei, tuturor femeilor din Statele Unite ale Americii și din Anglia. În apel se vorbește despre îngrijorarea față de primejdia războiului atomic, îngrozitor prin consecințele sale, primejdie care devine tot mai reală.

În continuare în apel se subliniază lupta poporului sovietic pentru interzicerea armelor de

exterminare în masă și pentru încetarea experimentării lor, trecîndu-se totodată în revistă propunerile făcute în repetate rânduri de către reprezentanții sovietici, propuneri îndreptate spre rezolvarea pozitivă a problemei dezarmării, pentru deslindarea încordării internaționale, interzicerea armelor nucleare.

În apel se spune în continuare: În numele prezentului și viitorului copiilor de pe întregul glob pămîntesc vă chemăm pe voi, surori din America și Anglia.

Nu vă preocupă eforturile, întreaga voastră influență pentru a obține încheierea unui acord cu privire la încetarea pe un termen îndelungat a experiențelor cu arma termonucleară și a obținerii apoi interzicerii ei totală.

CUBA: — Grevă generală la Havana și Santiago

Detasamente de poliție patrulează pe străzile Capitalei

NEW YORK 6 (Agerpres). — După cum anunță corespondenții agențiilor americane, în orașele Cuba, Havana și Santiago are loc o grevă generală declarată în sprijinul mișcării de rezistență împotriva regimului dictatorial al lui Batista. Pe străzile capitalei Cupei — Havana — patrulează mari detașamente de poliție. Transportul urban din Havana este aproape în întregime paralizat. Grewa se bucură de sprijinul lucrătorilor de la radio și televiziune. În orașul Santiago greva a cuprins toate serviciile comunale.

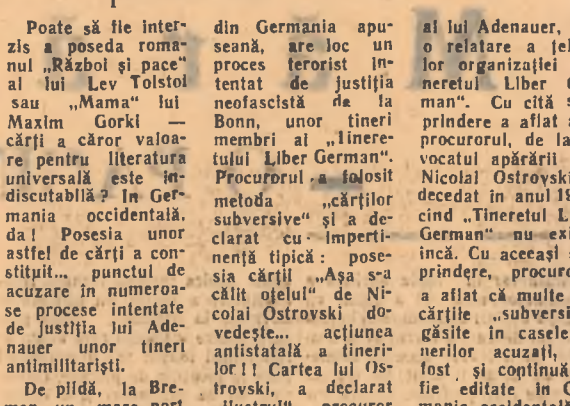
Correspondentul agenției United Press anunță că în magazinele din Santiago se pot vedea numai proprietarii și administratorii. Nu se văd cumpărătorii.

Dictatorul Batista amenință greviștii, declarînd că le va aplica aceleași represalii ca și „terroriștilor și diversioniștilor”.

După cum anunță corespondenții ziarului „New York Times”, autoritățile militare din Cuba au emis mandate de arestare împotriva liderilor sindicali — Pedro Batenura, Jersavio Sances, Jose Maria Aguilera și împotriva altor militanți de seamă.

„Libera concurență”

— Spune, tată, de-a ce se joacă peștii? — De-a „libera concurență” din ziarul „Voix Ouvrière”

— Spune, tată, de-a ce se joacă peștii? — De-a „libera concurență” din ziarul „Voix Ouvrière”

Stiri INSEMNARI comentarii

„La Tribune de Geneve:”

Gluck nu este unic în S.U.A.

Cazul proaspătului candidat la postul de ambasador al S.U.A. în Ceylon, Maxwell Gluck, care nu cunoaște nici măcar numele primului ministru al țării în care urmează să fie acreditat n-a stîrnit numai zisele atînci cînd a fost relatat în numeroase ziare. Neîntîind unic, el demonstrează existența unui anumit sistem de numire a reprezentanților americani în străinătate. Despre acest sistem, ziarul burghez „LA TRIBUNE DE GENEVE” care apare în Elveția, a făcut o analiză interesantă.

Hazla istorie a domnului Maxwell H. Gluck, a cărui pomeneire la conferința de presă de miercuri l-a iritat în mod vizibil pe președintele Eisenhower, n-a fost ultima care supără urechile președintelui.

Cazul domnului Maxwell Gluck este în mod deosebit frapant dar departe de a fi primul. Domnul Gluck este un negustor onorabil, proprietarul unei rețele de magazine de haine de confecție care a făcut afaceri bune; după ce se părea că ar fi epuizat plăcerile celei-putea oferi proprietatea unor excelenți cai de curse, el s-a hotărît să-și sfîrșescă zilele în redîngula și pantalonii ralași ai diplomatului.

Din nenorocire pentru Gluck numirea unui ambasador al Statelor Unite nu este definitivă decît după prezentarea lui în fața unei comisii senatoriale, care comisie — de două ori ghinion pentru dl. Gluck — este prezidată de spiritalul și sarcasticul senator democrat Fulbright. A reieșit din această înfățișare că viitorul ambasador nu cunoaște

Slavaj modern

Făcînd unele precizări asupra raportului pe care l-a prezentat la sfîșita anuală a Societății antislavagilor din Londra, directorul acestei societăți a declarat că anul trecut, în Japonia, 20.000 de persoane au fost vîndute ca sclavi. 80 la sută dintre aceste persoane erau destinate practicii prostituției.

Potrivit spuselor directorului Societății anunțate, în Libia sînt vînduți ca sclavi cetățenii „periculoși”. Astfel, conducătorii unei revolte împotriva guvernului libian au fost cînduți anul trecut unei caravane de sclavi care se îndreptă spre Yemen.

Se vede că secolul al XX-lea n-a intrat încă peste tot în drepturile sale.

Ați distrus un om!

Ziarele progresiste din S.U.A. au publicat recent o scrisoare deschisă adresată comisiei pentru cercetarea activităților anti-americane a Congresului S.U.A., de Barbara Sherwood, soția biochimistului nordamerican William Sherwood, — care s-a sinucis o zi înainte de a apărea în fața acestei comisii.

„Ați contribuit lauciderea soțului meu și ați transformat pe cel patru copii ai mei în orfani. Aceasta este tragedia noastră personală. Dar ea este o nimica toată în comparație cu crima pe care ați comis-o împotriva copiilor S.U.A. și a copiilor din lume. Pentru că ducînd pe soțul meu la

Jocurile sportive prietenești

* Rugbiștii romîni în pragul unui meci decisiv * La handbal feminin locul doi * Vernescu în finală

MOSCOVA 6 (Prin telefon de la trimitul „Agerpres”) — Jocurile sportive internaționale prietenești continuă să se desfășoare la Moscova în mijlocul unui interes general.

Amatorii de sport moscoviți s-au deplasat marți în număr foarte mare pe stadionul „Lenin” pentru a urmări prima semifinală din cadrul competiției de fotbal care a opus echipei U.R.S.S. valoroasa formație a R. Cehoslovace. După un meci bogat în faze interesante fotbalistii sovietici au reușit victoria în prelungiri cu scorul de 4-3 (1-0; 3-3). În urma acestui succes echipa sovietică s-a calificat pentru finala urmînd să înfrîncească la 10 august la Moscova formația învingătoare din meciul R. P. Ungară-R. D. Germană care se va disputa astăzi.

Vlăslav Aurel Vernescu a fost singurul nostru reprezentant în seria de probe de 500 caiac simplu. Ea a luptat cu multă energie reușind să se califice pentru finală. În programul competițiilor de canoie au figurat marți și două finale. Prova de caiac simplu (10.000 m.) s-a încheiat cu victoria suedezului Stig Andersson iar în proba de caiac dublu (10.000 m.) primul loc a revenit echipei suedeze.

Trei finale au fost programate în concursurile de naționale. Barbier (U.R.S.S.) a câștigat cursa de 100 m. spate (105"/5/10); Mimaskin (U.R.S.S.) a cucerit medalia de aur în proba de 200 m. bras realizînd timpul de 240"/3/10 (Oantă) R.P.R. s-a clasat pe locul 7) iar echipa U.R.S.S. a terminat pe primul loc în proba de stafetă 4x100 m. liber femei.

Tot în cursul acestei reuniuni a fost desemnat și învingătorul probei de sărituri de la trambulină. Dovedind un stil elegant și o tehnică superioară Șterle (R.D. Germană) a obținut victoria. Reprezentantul nostru Klaus Wittemberger a ocupat locul 6.

Un nou record mondial de haltere a fost stabilit în prima zi a competiției care se desfășoară în sala Sahtior. Realizînd performanța de 139,5 kg. la stilul a runcat halterului chinez Cen Tien-cai (categoria cea mai ușoară) a întrecut cu 6,5 kg. recordul lumii care aparține...

Echipa de sabie a R. P. Romîniei nu a reușit să se califice în turneul final. Scrimierii noștri au fost învinși în serie de echipa R. P. Ungare cu 9-6 și au pierdut meciul cu Franța la tuș-averaj.

Selecționata Atena — Progresul București

Echipa selecționată de fotbal a orașului Atena va susține jocul pe stadionul Republicii în compania echipei bucureștene Progresul al doilea joc din cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră. Evoluția fotbalistilor greci este așteptată cu interes de a. Caricaș, Soare, Ciocca, Știrbei, matorii jocului cu balonul rotund din Capitală. Formația oaspeților cuprinde o serie de jucători internaționali de certă valoare ca Li-noxilakis, Dermatis, Papouliadis, Panakis, Nebidias și alții. Jocul va începe la ora 17.45. În acest meci echipa Progresul va alina urmele traumei formate: Birlasu, Toma, Caricaș, Soare, Ciocca, Știrbei, Oaidă, Măleanu, Ozon, Știrbănescu, Moldoveanu.

Ministrul Danemarcei în R. P. Romîni a încetat din viață

La 6 august, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Romîniei I. Gh. Maurer a primit în audiență pe însărcinatul cu afaceri ad-interim al Danemarcei, Niels H. Haugsted care i-a adus la cunoștință că ministrul Danemarcei în R. P. Romîni — Roif Klær, a decedat în ziua de 4 august la Bale. În drum spre patrie.

Ministrul Afacerilor Externe al R. P. Romîniei a exprimat înscăntatul cu afaceri ad-interim al Danemarcei condoleanțe în numele guvernului R. P. Romîniei și al său personal.

VA INFORMAM pe scurt DIN:

ZAGREB. În dimineața de 6 august Ho Și Min, președintele Republicii Democratice Vietnam, și persoanele care-l însoțesc au sosit la Zagreb unde li s-a făcut o caldă primire. El a fost salutată de Jakov Blazovic, președintele Consiliului executiv al Croației.

CAIRO. Postul de radio Cairo anunță că Constantin Caranmanis, primul ministru al Greciei, însoțit de Averof, ministru al Afacerilor Externe, vor face o vizită oficială de trei zile în Egipt. La invitația guvernului egiptean, Oamenii de stat greci vor sosi la Cairo la 17 august.

LONDRA 6 (Agerpres). În după amiaza zilei de 6 august au continuat la Londra lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. În cadrul acestei sesiuni au luat cuvîntul reprezentanții puterilor occidentale.

CINEMATOGRAFE

Dancez cu tine — PATRIA, BUCUREȘTI. GRADINA PROGRESUL, INFRAȚIRA ÎNTRE POPOARE, ALEX. SAHIA (sală și grădina), PETER CEL ISTET — TIMPURI NOI; MAI (sală și grădina); Melodite festivalului — REPUBLICA; Camelia — MAGHERU. I. C. FRI-MU (sală și grădina); Intr-un ceas bun — GH. DOJA; Fedra — V. ALECSANDRI, ELENA PAVEL (sală și grădina); Capitanul din Kabin — ALEX. POPOV. N. BALCESCU (sală și grădina); Tili Bulgăroaie — LUMINA, MIORITA; Povestea unui om adevărat — CENTRAL; Ultima înfrînere — DOJA; VASILE ROAITA; Din Ar-gentina în Mexic — MAXIM GOR-

TIMPUL PROBABIL

PENTRU URMĂTOARELE TREI zile în țARA; vreme se menține răcoroasă și ușor nestabilă în jumătatea de răsărit, unde vor cădea averse locale după-amiază. Vînt slab din nord-est la început, apoi din sud-est. Temperatura în creștere treptată. În apusul soarelui și staționară în răsărit. Minimele vor oscila între 9 la 19 grade, iar maximele între 22 la 32 grade.